

Vi ved også godt, at små virksomheder kan have nogle problemer med at skulle løfte oplysningsbyrden, men det bliver lettere, hvis der er et generelt krav, for så er der et marked for det.

Til sidst bliver det sagt, at varerne bliver dyrere. Ja, det gør de selvfølgelig, men jeg tror ikke, det bliver så meget. Jeg har lige været ude at købe ind i et lavprisvarerhus. Der så jeg en elboremaskine med det hele – alle borenene og alt specialudstyret – til 79 kr. Det er simpelt hen noget sjusk. Den burde koste meget mere. Jeg var parat til at betale mere. Vi betaler noget for at få nogle ordentlige rettigheder på markedet, og det har vi også råd til.

Kl. 19.45

Der er nogle farer i det her, så vi kan ikke bare sådan lige implementere det, men retningen er god, og vi skal til at starte på den her type ordninger. Så vi ser positivt på det. Vi tror ikke på, at det kan gennemføres lige i den form, det ligger i her, men vi tror på, at vi skal til at gå den vej.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Frank Aaen.

Frank Aaen (EL):

Jeg skal starte med at takke Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre og SF for – trods betænkeligheder – at udtrykke så meget positivt over for hensigten med forslaget. Og jeg kan, ligesom jeg kunne under forslaget om etikmærkning, sige, at der ingen tvivl er om, at efter et folketingsvalg, hvor flertallet i Folketinget skifter, vil der være et flertal for at gøre meget mere, end der sker i dag, på det her område.

Jeg vil sige, at der selvfølgelig er nævnt nogle problemstillinger, som vi er enige i. Det er ikke sådan, at vi bare mener, at alt er løst. Man kunne f.eks. godt overveje, om man skulle lave en form for minimumsgrænse, sådan at små virksomheder og små underleverandører i det alleryderste led muligvis ikke – i hvert fald ikke i første omgang – skulle medinddrages.

Med hensyn til diskussionen om, at det her skal ske internationalt, vil jeg sige, at det der med, at man gerne vil, når alle andre er med, sådan set er det, vi kan kalde at brolægge vejen til helvede. For det er også det, dansk erhvervsliv bruger til hele tiden at sige: Jo, men vi vil søreme gerne gøre noget, men først, når alle andre også gør det. Og det samme siger man i andre lande.

Det er vigtigt at overveje, hvordan man kan gå foran, for på den måde at kunne fremme udviklingen og selvfølgelig – der er vi jo enige – sikre, at det bliver noget, som alle lande bliver omfattet af, så det ikke kun er et anliggende for Danmark.

Men jeg vil sige, at der ikke er nogen, der forbyder os at gøre det, og vi kan bare gøre det. Vi kan sige, at alle varer, uanset om de er importerede eller produceret i Danmark, skal omfattes af den oplysningsklausul, som vi altså her har foreslået.

Jeg kan selvsagt ikke sige tak til Dansk Folkeparti, Venstre og De Konservative. Jeg vil sige, at argumenterne ligesom blæser i vinden.

Det var bl.a. et spørgsmål om, at det giver en skæv konkurrence, hvilket jo ikke passer, når det er noget, der gælder alle virksomheder.

Så var det et spørgsmål om, at det er administrativt dyrt. Men jeg går da ud fra, at alle ansvarlige virksomheder er i stand til eller burde være i stand til at sige: I vores produkter gemmer der sig ikke børnearbejde; i vores produkter gemmer der sig ikke slavearbejde; i vores produkter gemmer der sig ikke nogen form for mis-handling af arbejdere.

For man kan jo ikke som ansvarlig virksomhed sælge produkter, hvis ikke man har den sikkerhed. Og det er jo sådan set bare det, vi beder om, altså at man offentliggør, hvor tingene bliver lavet, og på hvilke vilkår de er lavet. Det er både for at fremme deres egen opmærksomhed om, hvordan tingene laves, og også for at vi eller den lokale fagbevægelse eller den lokale miljøorganisation kan gå ud og kontrollere, om de pæne ord, der står på selskabernes hjemmeside – for det gør der altid – dækker over realiteterne.

Vi har også hørt argumentet om, at det her skal markedet bestemme. Det er markedet, det er forbrugerne, der skal sætte dagsordenen og drive udviklingen. Og selv om vi i Enhedslisten ikke er liberalister, for at sige det pænt, har vi jo grebet det argument og sagt: Jamen så giv da forbrugerne chancen for at drive udviklingen; giv forbrugerne chancen for at vælge og fravælge.

Det er jo det, det går ud på. Og derfor er det et underligt argument, at vi ikke skal gennemføre det her med oplysningspligt, fordi det er markedet, der skal gøre tingene. Jamen det her er sådan set det helt modsatte. Det er næsten liberal tankegang, vi giver udtryk for her. Lad os da få oplysningerne, så markedet kan fungere og der